

Zgodnje jutro.

Zvezdice še sevajo,
lunica žari,
petelini pevajo
že svoj: »Kikiriki!«

Zarjico pač kličejo,
da se prebudi
in za zrni stičejo:
»Kikirikiki!«

Zarjica se zasmеji:
»Tu sem, dober dan!«
Petelinčki: »Kikiri,
sram ga, kdor je zdaj zaspan!«

Radovedna zarjica
v okence pogleda,
če je vstala Majdica,
pa se že uči seveda!

A petelin, star gospod,
brusi si ostroge:
»Kjer sem jaz doma, povsod
mora zgodaj vsak na noge!«

Gustav Strniša.

Razstava otroških risb in slik.

Podmladek Rdečega križa zbira že nekaj časa po vsem svetu risbe in slike otrok, ki imajo manj kakor 14 let. Podružnice tega Rdečega križa v najrazličnejših pokrajinah so namreč dobile nalogo, da morajo njih člani sami ilustrirati svoje življenje, bedo in veselje. Posamezne narodnostne organizacije so se z veseljem oprijele te zamisli in mladi risarji vseh delov sveta so se vneto trudili, kdo bo napravil najboljšo risbo in sliko, kdo bo dobil za svoj trud prvo nagrado. Nedavno so se vršile v raznih deželah razstave teh risb. Francoska deca je razstavila 67 albumov, v katerih so risbe otrok v starosti od 11 do 15 let. Nemčija je razstavila risbe otrok od 8 do 10 let; avstrijska razstava je pa štela 1300 vzorcev. Zanimivo je, da je bila največja razstava te vrste v Mehiki. Razstavljenih je bilo 64 zbirk, med njimi tudi slike sedemletnih otrok. Dva največja ondotna dnevnikarja sta pa razpisala bogate nagrade. Tudi na Češkoslovaškem, Poljskem, v Turčiji in drugod so otroci tekmovali. Najboljše risbe teh posameznih razstav so poslali v Ženevo (Švica), kjer je posebna komisija določila nagrade.

Prvo nagrado je dobil 14 letni Francoz Jean Denou, drugo 13 letna Poljakinja Janina Pešerka, tretjo 13 letni Švicar Hans Hessen in četrto 13 letni Mehikanec Epifanio Flores.

Naša država se žal te razstave ni mogla udeležiti, ker ni bila pravočasno obveščena, upamo pa, da bo na eni prihodnjih udeležena že tudi jugoslovanska mladina in naši mladi »Zvončkovi« čitatelji, ki so dobri risarji.

Dečkova pomladna pesem.

Zopet prihaja kraljična Pomlad,
vse se ji klanja, hiti ji naproti;
zvončki cingljajo sredi livad,
ptičice žvrgole ji ob poti.

Širni lesovi pesem šume,
svatovsko pesem mladi nevesti,
sapice nežne ji šeleste,
potok ji žubori ob cesti.

Pojdem na trato, fantič vesel,
iz vrbe izvil bom piščal,
nanjo zažvižgal bom in zapel
krasni Pomladi najlepši pozdrav!

Vinko Bitenc.